

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

5.4 Wat doen we op de sabbat?

Nu we aangetoond hebben dat de zaterdag, de sabbat, de rustdag is die door Yahweh geheiligd en gezegend is kunnen we onderzoeken wat we op die dag kunnen doen. Laten we kijken welke voorbeelden er in de bijbel staan die ons kunnen helpen.

Lev 23: 1b-3 *De feesttijden des Heren, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten, zijn mijn feesttijden. Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn: een heilige samenkomst; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de Here in al uw woonplaatsen.*

We hebben reeds gezien dat dit gebod opnieuw vermeld werd toen Mozes de tien geboden (woorden) ontving en ze bekend moest maken aan de Israëlieten. Met dit volk werkte Yahweh toen. Maar het gold ook voor de vreemdeling die zich bij de Israëlieten aansloot.

Volgens Ef 2:12,19 hebben ook wij deel gekregen aan de verbonden en zijn we opgenomen als huisgenoten van God. Voor ons gelden geen 9, maar ook tien geboden, dus ook het vierde gebod. Nergens staat dat dit gebod gewijzigd is. Ook wij dienen dus een “heilige samenkomst” te hebben. We zouden nu moeten kijken of daar in het Nieuwe Testament door Paulus ook naar verwezen wordt?

Heb 10:25 *Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommige dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen.*

Laten we ook het vers lezen wat ervoor staat: *laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.*

Wij kunnen ons nu afvragen of wij dat ook inderdaad doen? Vuren wij elkaar aan tot liefde en goede werken, zodat we allemaal de eindstreep halen en de kroon ontvangen?

Als we ook het vers erna lezen: *Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over...*

Het vers begint met “want”, dat slaat dus op het voorgaande. Het geeft een conclusie, een gevolgtrekking, van de voorgaande verzen en beloofd niet veel goeds. Daarom is het goed vers 25 eens uit te werken om te zien wat er nu eigenlijk staat.

Wanneer we vers 25 nog eens lezen, maar nu uit de “Groot Nieuws Bijbel” staat daar het volgende: *Wij moeten er geen gewoonte van maken onze bijeenkomsten te verzuimen, zoals sommigen doen. We moeten elkaar juist aanmoedigen, en dat des te meer, naarmate u de dag van de Heer naderbij ziet komen.*

De vraag die gesteld kan worden is of “onze bijeenkomsten” dezelfde zijn of moeten zijn als de heilige samenkomsten op de sabbat. Wij kunnen dit niet voor de volle honderd procent bevestigen omdat het er niet staat, maar menen, gezien de voorgaande studies over de sabbat, dat hier eerder sprake is van een samenkomst op de sabbat dan op de zondag.

Uitleg van vers 25: *Wij moeten onze bijeenkomst niet verzuimen.* Verzuimen betekent volgens het woordenboek; nalaten te doen waarvoor men gehouden was, laten voorbijgaan, niet verschijnen waar men verwacht werd, verwaarlozen.

Al die verklaringen hebben een negatieve betekenis, maar laten aan duidelijkheid niets te wensen over. Het vers staat in de o.t.t. dat wil zeggen het geldt voor het moment waarop je het leest, dus voor nu, heden. Telkens als je het leest zou je daar aan moeten denken, en wat nog belangrijker

is, erop moeten reageren. Want het gaat over ons, de zin begint met “*wij*”, en het heeft betrekking op onze eigen bijeenkomsten.

Het vers staat ook in de aantoonende wijs, dat wil zeggen dat er iets wordt gezegd, wordt aangetoond, dat van ons vraagt dat we in actie komen, dat we ergens op reageren.

Zoals sommigen dat gewoon zijn. Gewoon zijn betekent: er een gewoonte van maken, dus met grote regelmaat iets wel of niet doen. Het gaat niet over iemand die eens een keer niet komt, maar over die mensen, “*sommigen*”, zegt het vers, die bijna nooit komen. Als dit zo geschreven staat mogen we er toch vanuit gaan dat God hier iets mee bedoeld en een zeer vooruitziende blik heeft gehad, want het bezoeken van de bijeenkomsten wordt steeds minder.

Maar elkander aansporen. Aansporen betekent: zich met kracht tot iemand richten in schrift of woord of gebaar. Iemand toespreken, alles doen wat gedaan kan worden om iemand te prikkelen. Denk daarbij aan smeken, bidden, troosten, onderrichten, bemoedigen kortom iemand tot nadenken en handelen opwekken. Populair gezegd, heel de trucendoos opentrekken om er beweging in te krijgen. Dit is dus niet zo maar terloops iets tegen iemand zeggen, maar op allerlei manieren duidelijk maken dat het om iets van wezenlijk belang gaat, namelijk om het wel en wee van de persoon zelf.

Er staat ook “*elkander*”, het is dus duidelijk op wie het van toepassing is. De mensen die de samenkomsten wel bezoeken moeten elkaar blijven aansporen, maar die moeten ook de mensen aansporen die de samenkomsten gewoon zijn te verzuimen. Het is dus bedoeld voor iedereen, voor elk van ons, zonder uitzondering.

En dat des te meer. Dat betekent: meer en meer, met meer kracht, met steeds grotere inspanningen. Dus niet na één keer het bijltje erbij neergooien. Nee, met gedrevenheid en vol vuur, in liefde, zoals vermeld staat in vers 24, blijven volharden om u broeder of zuster aan te sporen.

Naarmate gij de dag van de Heer ziet naderen. De dag van de Heer is ongetwijfeld de dag van Zijn terugkomst op aarde. Hoe verder we dus in de tijd komen, hoe meer we op elkaar moeten letten en elkaar zullen moeten aanmoedigen om samen te komen en elkaar te sterken en te troosten, zodat er niemand afhaakt. We hebben een zorgzame Vader, die duidelijk gemaakt heeft dat de situatie in de wereld er absoluut niet beter op wordt tegen het einde.

Hoewel we niet van, maar in de wereld zijn, staan we juist bloot aan de verleidingen van de wereld in deze eindtijd en dat kan gevolgen hebben voor de wijze hoe we met ons geloof omgaan. Hoe stevig staan we, individueel, in onze schoenen? We hebben elkaar nodig om staande te blijven. Laten we ons daarom laten leiden door het geschreven woord en daar niet vanaf wijken.

Houden we genoeg van elkaar om elkaar aan te sporen op dit punt? Aansporen is dus niet veroordelen of moeilijk doen tegen elkaar. Niet onmiddellijk denken waar bemoeid die persoon zich mee, want God denkt daar kennelijk op een heel andere manier over, Die is begaan met elk lid van de gemeente en dat zou ook onze houding moeten zijn.

Houden we ook genoeg van God om zijn geboden en adviezen te gehoorzamen? Joh 14:15 *Wanneer gij Mij lief hebt, zult gij Mijn geboden bewaren.* God liefhebben en gehoorzamen zijn zaken die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Yeshua is het hoofd van het lichaam en als het Hoofd iets wil, maar het lichaam reageert daar niet op, dan klopt er iets niet met dat lichaam. Als God het in zijn woord heeft over liefde onder elkaar en dat je daaraan zijn discipelen herkent, laten we dan ook zo reageren. Iedereen die door God geroepen is, is belangrijk en nodig in Gods ogen om dat lichaam, die gemeente mee op te bouwen. Iedereen

heeft een gave en al die krachten zijn nodig om een gezond lichaam te krijgen en te houden, we hebben elkaar dus nodig.

Marc 1:21 *En zij kwamen te Kafarnaïum en terstond op de sabbat ging Hij naar de synagoge en leerde. Zie ook Luk 4:31.*

Marc 6:2 *En toen de sabbat aangebroken was, begon Hij te leren in de synagoge. En zeer velen van die Hem hoorden*

Luk 13:10 *Hij was bezig te leren in een der synagoge op de sabbat.*

Zoals we zien was er op de sabbat dus een samenkomst in de synagoge. Ook in het boek Handelingen wordt meerdere keren verwezen naar de samenkomsten in de synagoge op de sabbat waar de apostelen naar toe gaan om te spreken. Hand 13:42; 17:2; 18:4.

Hand 14:44 *En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om het woord Gods te horen.*

Wat we dus als eerste kunnen concluderen is dat we op de sabbat een heilige samenkomst dienen te hebben en dat we elkaar moeten aansporen om daar allemaal aan deel te nemen. Maar het is niet alleen het samenkomen, er zijn meer zaken die invulling geven aan de samenkomst en de sabbat. Psalm 92 is speciaal geschreven om op de sabbatsdag te lezen of te zingen.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.